

.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2007. szeptember 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A természetkárosítás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2007. március 21-én kihirdetett 1.Bf.107/2006/10. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Városi Bíróság a 2005. december 19-én kihirdetett 27.B.3241/2004/51. számú határozatával az I.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett természetkárosítás büntette és társtettesként elkövetett rongálás büntette miatt emelt vád alól felmentette. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki természetkárosítás büntetében és rongálás büntetében. Ezért őt 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Kötelezte továbbá e vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, az I. r. vonatkozásában a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, a II. r. vonatkozásában a társtettség megállapítása és pénzmellékbüntetés alkalmazása végett jelentett be fellebbezést. Az I.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették, a II.r. vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A megyei bíróság a rendelkező részben írt határozatával megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, a II.r. vádlottat a természetkárosítás büntettének vádjá alól felmentette, és büntetését 70 000 Ft pénzbüntetésre enyhítette. Rendelkezett a felmerült bűnügyi költségről, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a felmentés miatt, a természetkárosítás büntetében a II.r. vádlott bűnösségének megállapítása és a büntetés súlyosítása érdekében.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.216/2007/1. számú átiratában a fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a megyei bíróság nem vette figyelembe, hogy maga a kivágott fa is védett volt, nemcsak az azon élő állatok. Továbbá a Nagyerdő fáinak védettsége köztudott. Így a másodfokú bíróság helytelen ténybeli következtetésre jutott, mely az iratok alapján kiküszöbölhető.

A főügyészség képviselője mindezeket a nyilvános ülésen is fenntartotta.

A vádlott védője előkészítő iratában - melyet tartalmilag szóban is fenntartott -, észrevételezte, hogy a megyei bíróság ítéletében figyelembe vette a kivágott fa védettségi állapotát, és ez alapján helyesen mentette fel a II.r. vádlottat a természetkárosítás büntette miatt emelt vád alól.

Ugyanakkor támadta a tényállás azon részét, mely szerint a vádlott nem utasításra vágatta ki a fát, és, hogy a fa nem volt balesetveszélyes, előadta továbbá azon véleményét, mely szerint a megállapított cselekményt a védenccé nem tettesként, hanem legfeljebb csak felbujtóként követhette el.

Az ügyészi fellebbezés *nem* alapos.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első fokú és másodfokú bírósági eljárást a Be.387.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően érdemben felülbírált, figyelemmel arra, hogy a Be.386.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a másodfokú határozat ellen a törvény biztosítja a fellebbezés jogát.

A felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú eljárást a bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le.

A másodfokú határozat megalapozott, és a harmadfokú ítélezés alapját képezte [Be.388.§ (1) bekezdés].

A megyei bíróság helyesen döntött, amikor a vádlott büntetőjogi felelősségét nem tartotta megállapíthatónak a természetkárosítás büntetében. Helytállóan állapította meg, hogy nem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy a II.r. vádlott tudta, hogy a kivágott fa fokozottan védett állatok, illetve védett élőszervezetek otthona. Így a fenti cselekmény alóli felmentés megalapozott, hiszen az elkövetéskor hatályban volt Btk. helyes értelmezéséből az következik, hogy nincs jelentősége annak, hogy a II.r. vádlott tudta-e azt, hogy a

kocsányos tölgy helyi védettség alatt állt. Az ítélet e tekintetben maradéktalanul osztja a megyei bíróság jogi okfejtését. Ezért is felesleges azonban a fa védettségének köztudomású voltát firtató ítéleti okfejtés és az erre vonatkozó ügyészi észrevétel.

A védő által a rongálás vonatkozásában előadottak a bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, mely természetesen nem foghat helyt.

Nem ért egyet azonban az ítélet a másodfokú bíróság azon megállapításával, miszerint a II.r. vádlott a rongálást eshetőlegesen szándékkal követte el. Teljesen nyilvánvaló, hogy aki kivág, illetve kivágat egy fát, az nem pusztán belenyugszik abba, hogy tevékenysége következtében az a fa esetlegesen megsemmisülhet, hanem éppen e célból cselekszik. Így a vádlott a bűncselekményt egyenes szándékkal valósította meg.

Helyes ugyanakkor a tetteskénti megjelölés. Ennek indokolását azonban mind az első, mind pedig a másodfokú bíróság elmulasztotta, ezért az ítélet a következők szerint pótolja. Helyesen mutatott rá a védő, hogy a Btk. 20.§ (1) bekezdése értelmében tettes az, aki a bűncselekmény törvényi tényállását megvalósítja. Az is megállapítható, hogy a vádlott maga a rongálás tényállásába ütköző cselekményt nem végzett. A magyar büntetőjog elmélete és a bírói gyakorlat azonban nemcsak a fent leírt ún. önálló tettesi, hanem a közvetett tettesi kategóriát is ismeri. Ebbe az tartozik, aki más - büntetőjogi felelősségre nem vonható - személyt mintegy eszközként felhasználva valósítja meg a bűncselekmény törvényi tényállását. Így minősül az is, aki más személy tévedésének kihasználásával követi el a cselekményt. Jelen esetben egyértelmű, hogy a törvényi tényállást a vádlott utasítására megvalósító munkások tévedésben voltak, hiszen joggal gondolhatták, hogy a felettesük a szükséges engedélyek birtokában, megrendelés alapján utasította őket a munka elvégzésére.

A vádlott részbeni felmentésére törvényesen került sor, és az első- és másodfokú ítélet egyéb részei is törvényesek, ekként a Debreceni Ítélet a másodfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett II.r. vádlott vonatkozásában a Be.397.§-ának alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2007. szeptember 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

dr. Elek Balázs sk.
bíró

ZÁRADÉK

A Hajdú-Bihar Megye i Bíróság 1.Bf.107/2006/10. számú ítélete, valamint a másodfokú ítéletben írt változtatással a Debreceni Városi Bíróság 27.B.3241/2004/51. számú ítélete a II.r. vádlott vonatkozásában a harmadfokú bíróság végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2007. szeptember 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő